

„Азъ вы испращамъ като овцы помежду вълци-тъ, и затова бждете опазливы като змиѣ, и незлобивы като гълъбы.

„Не продаватъ ли ся двѣ врабкы за единъ ассарій (дребна римска монета)? И ни една отъ нихъ не пада на земь-тъ безъ волю-тъ на Отца вашего небеснаго; а вамъ и власы-тъ на главѣ-тъ сѣ изброены. Не бойте ся, вы сте поскѣпы отъ много врабкы.

„Който Мя исповѣда и прославлява прѣдъ чловѣцы-тъ, него щѣ прослави и Азъ прѣдъ Отца Моего небеснаго; но който ся отрече отъ Мене прѣдъ чловѣцы-тъ, отъ него щѣ ся отрече и Азъ прѣдъ Отца Моего небеснаго.

„Който обыча бащѣ си, или майкѣ си повече отъ Мене, той не е достоенъ за Мене. Който обыча сына си, или дѣщерѣ си повече отъ Мене, той не е достоенъ за Мене. Който не вземе кръста си и не иде слѣдъ Мене, той не е достоенъ за Мене.

„Който приима васъ, той Мене приима; а който приима Мене, той приима оногова, Който Мя е пратилъ. Който напои одного отъ тѣхъ малы-тъ съ чашѣ студенѣ водѣ во имя на Мой ученикъ, истина ви говорѣ, той нѣма да остане безъ платѣ.“

Като свършилъ това наставленіе и отпустилъ посылаемы-тъ ученицы, Исусъ Христосъ отишълъ съ останѣлы-тъ при Него ученицы въ другы градове да учи и да благовѣщава.

ГЛАВА XXXIII.

Исусъ Христосъ воскрѣсѣва сына на Наинскѣ-тъ вдовицѣ.

Во время-то на Свое-то странствованіе по Галилеѣ, Исусъ Христосъ ся приблизилъ до единъ градъ, който ся наричалъ Наинъ; наедно съ Него вървѣли ученицы-тъ Му и множество народъ. Като пристѣпали до градскы-тъ врата,